

พระราชบัญญัติ

รับราชการทหาร (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๕๐๓

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ มกราคม พ.ศ. ๒๕๐๓

เป็นปีที่ ๑๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการ
รับราชการทหาร

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้
โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะ
รัฐสภา ดังต่อไปนี้

เล่ม ๘๑ ตอนที่ ๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๑ มกราคม ๒๕๐๗

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
รับราชการทหาร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๗”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔ แห่งพระราช-
บัญญัติรับราชการทหาร พ.ศ. ๒๔๕๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย
พระราชบัญญัติรับราชการทหาร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๕๘
และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

“มาตรา ๑๔ บุคคลดังต่อไปนี้ให้ลงบัญชีทหารกองเกินไว้
แต่ไม่เรียกเข้ากองประจำการในยามปกติ คือ

(๑) พระภิกษุ สามเณร หรือนักบวชในพระพุทธศาสนา
แห่งนิกายจีนหรือญวน ซึ่งเป็นนักรรรมตามที่กระทรวงศึกษา-
ธิการได้รับรอง

(๒) นักบวชศาสนาอื่นซึ่งมีหน้าที่ประจำในกิจของศาสนา
ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง และผู้ว่าราชการจังหวัดได้ออก
ใบสำคัญให้ไว้

(๓) บุคคลซึ่งอยู่ในระหว่างการฝึกวิชาทหารตาม
หลักสูตรที่กระทรวงกลาโหมกำหนด ตามกฎหมายว่าด้วยการ
ส่งเสริมการฝึกวิชาทหาร

เล่ม ๘๑ ตอนที่ ๗ ราชกิจจานุเบกษา ๒๑ มกราคม ๒๕๐๗

(๔) นักเรียนโรงเรียนเตรียมทหารของกระทรวงกลาโหม

(๕) ครูซึ่งประจำทำการสอนหนังสือหรือวิชาการต่าง ๆ ที่อยู่ในความควบคุมของกระทรวงกลาโหมหรือกระทรวงทบวงกรมอื่น ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง และผู้ว่าราชการจังหวัด ได้ออกใบสำคัญให้ไว้

(๖) นักศึกษาของศูนย์กลางอบรมการศึกษาผู้ใหญ่ของกระทรวงศึกษาธิการ

(๗) นักศึกษาของศูนย์ฝึกการบินพลเรือนของกระทรวงคมนาคม

(๘) บุคคลซึ่งได้แปลงสัญชาติเป็นคนไทยตามกฎหมาย

(๙) บุคคลซึ่งเคยต้องคำพิพากษาของศาลครั้งเดียว มีกำหนดโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีขึ้นไป หรือเคยต้องคำพิพากษาของศาลหลายครั้ง มีกำหนดโทษจำคุกรวมกันตั้งแต่สิบปีขึ้นไป หรือเคยต้องคำพิพากษาของศาลให้กักกัน”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติรับราชการทหาร พ.ศ. ๒๔๕๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕ บุคคลที่พ้นจากฐานะตามที่กำหนดไว้ในมาตรา

๑๓ (๑) มาตรา ๑๔ (๑) (๒) และ (๕) เมื่อใด ต้องแจ้ง

เล่ม ๘๑ ตอนที่ ๗ ราชกิจจานุเบกษา ๒๑ มกราคม ๒๕๐๗

ด้วยตนเองต่อนายอำเภอท้องที่ซึ่งตนอยู่หรือทำการประจำ และ
ให้นายอำเภอออกไปรับไว้ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ถ้าผู้นั้น
มีภูมิลำเนาทหารอยู่ในท้องที่อำเภออื่นให้นายอำเภอที่ได้รับแจ้ง
แจ้งต่อไปยังนายอำเภอท้องที่ซึ่งเป็นภูมิลำเนาทหารของ
ผู้นั้น

ทั้งนี้ ให้แจ้งภายในกำหนดสามสิบวัน”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๘ แห่งพระราช-
บัญญัติรับราชการทหาร พ.ศ. ๒๔๕๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้
แทน

“มาตรา ๒๘ ให้มีคณะกรรมการตรวจเลือกซึ่งผู้ว่าราชการ
จังหวัดตั้งขึ้น มีหน้าที่ตรวจเลือกทหารกองเกินเข้ารับราชการ
เป็นทหารกองประจำการ ประกอบด้วยบุคคลต่อไปนี้ คือ

หัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัด	หนึ่งคน
นายอำเภอหรือผู้แทน	หนึ่งคน
สัสดีจังหวัดหรือผู้แทน	หนึ่งคน
นายตำรวจชั้นสัญญาบัตร	หนึ่งคน
แพทย์แผนปัจจุบันชั้น ๑	หนึ่งคนหรือหลายคน

กับให้มีคณะกรรมการชั้นสูงคณะหนึ่งซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัด
ตั้งขึ้น มีอำนาจพิจารณาตัดสินเหนือคณะกรรมการตรวจเลือก
ภายในจังหวัดนั้นอีกชั้นหนึ่ง ประกอบด้วยบุคคลต่อไปนี้ คือ

เล่ม ๘๑ ตอนที่ ๗ ราชกิจจานุเบกษา ๒๑ มกราคม ๒๕๐๗

“มาตรา ๔๒ หนังสือซึ่งเจ้าหน้าที่ได้ให้ไว้แก่บุคคลใด ถ้าชำรุดหรือสูญหายแล้ว บุคคลนั้นไม่แจ้งด้วยตนเองต่อนายอำเภอท้องที่ เพื่อรับใหม่ตามความในมาตรา ๕ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ หรือมาตรา ๔๐ ภายในกำหนดสามสิบวัน นับตั้งแต่วันที่สามารรถแจ้งได้ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสิบสองบาท ”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่อง-
จากกระทรวงกลาโหมได้รวมโรงเรียนเตรียมทหารทั้ง ๓ กองทัพเข้าเป็น
โรงเรียนเดียวกัน เรียกว่าโรงเรียนเตรียมทหาร และได้มีกฎหมายว่าด้วย
ระเบียบบริหารราชการแผ่นดินให้ยุบเลิกภาค เป็นเหตุให้ผู้มีอำนาจตั้ง
คณะกรรมการตรวจเลือกเปลี่ยนแปลงไป กับเห็นควรยกเว้นการเรียก
เข้ากองประจำการในยามปกติแก่นักศึกษาของศูนย์กลางอบรมการศึกษา
ผู้ใหญ่ของกระทรวงศึกษาธิการ และนักศึกษาของศูนย์ฝึกการบิน
พลเรือนของกระทรวงคมนาคมด้วย จึงสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมาย
ว่าด้วยการรับราชการทหารให้สอดคล้องและเหมาะสมยิ่งขึ้น